उदः सः स्थास्तम्भोः ॥ १७० ॥

उदः परयोरनयोः सस्य लुक् स्यात् । उत्थानम् । उत्तम्भः ।

वातो ऽवाप्योः ॥ १७१ ॥

अवाप्योर् अकारस्य लुक् स्याद्वा । वगाहः । अवगाहः । पिधानम् । अपिधानम् ।

॥ इति व्यपादः ॥

॥ इति हसन्ताध्यायः ॥ ३ ॥

स्त्रियाम् अत आप् ॥ १ ॥

स्त्रीलिङ्गे स्थिताद् अकारान्ताद् आप् स्यात् । मेधा । सर्वा ।

हसाद् वा ॥ २ ॥

स्त्रियां हसन्ताद् आप् स्याद्वा । वाचा वाक् । दिशा दिक् ।

मनो डाप् ॥ ३ ॥

स्त्रियां मनन्ताद्वा डाप् स्यात् । सीमे सीमानौ । पामे पामानौ ।

हे ऽनः ॥ ४ ॥

स्त्रियां स्थिताद् अनन्ताद्वा डाप् स्याद् हे । वङ्कयङ्वे वङ्कयङ्वानौ ।

ईप् चाम्वस्यात् ॥ ५ ॥

मस्यवस्यान्यपराद् अनन्ताद् हे स्थितात्स्त्रियाम् ईप् डाप् च स्याद्वा । वङ्कराज्ञ्यौ । वङ्कराज्ञे । वङ्कराज्ञानौ ।

काप्य् अनाशीरके ऽद् इद् अयत्तत्तिपादेः ॥ ६ ॥

आशीरर्थाकवर्ते कापि परे ऽकार इकारः स्यात् । न तु यदस्तदः तिपादेः । सर्विका । कारिका । आशीरके तु जीवका । यदादेस्तु यका । सका । तिपका ध्रुवका चटका ।

द्वेषसूतपुत्रवृन्दारस्वज्ञाजभस्त्राधुत्यक्योर् वा ॥ ७ ॥